

מלכים בנשר ודם

— וכאלה הם גם נשיאים, מצביאים, מדינאים וראשי-ממשלות. כולם מניעים במרץ את גלגלי-ההיסטוריה וחורצים את גורלם של רבבות אנשים.

הרודן והחכם

הרודן היווני דיוניסיוס, שמשל בסי-ראקון, חשב את עצמו גם למשורר בי-חסד עליון. אולם לא זו היתה דעתו של הפילוסוף פילוקסוס, שמתח על יצירות שלטונו ביקורת חריפה.

מלא זעם, ציחה דיוניסיוס לחבוש את ה-פילוסוף בבית-הסוהר. כעבור זמן, כששוח-ר פילוקסוס, הוא נקרא להתייצב בסני-הרודן, שקרא בפניו את שיריו החדשים. למשמע השיר הראשון, קם הפילוסוף מ-מקומו והחל ללכת.

"לאן מועדות פניך?" שאל אותו דיוני-סיס המופתע.

השיב פילוקסוס: "לבית הסוהר, כמו ב-פעם הקודמת."

זרעותיו של ברנאדוט

ד'אן בפטיסט ברנאדוט, שהיוו מ-תוארים בספר דוריה, עלה לגדולה ב-צרפת בימי נאפוליון והגיע לדרגת מאר-שאל בצבא הקיסר. מאוחר יותר, כשנתבקש עליידו שחדיה להימשח למלך עליה, סירב ברנאדוט בכל תוקף לפשוט אי-פעם את כתנתו בנוכחות אדם זר, ויהיה זה אפילו רופאו הפרטי.

משרתיו ומקורביו תמהו לא מעט על ה-שגנון המוזר של מלכם, אך הטיבה האי-מיתית נתבררה להם רק לאחר מותו: מאז לחם ברנאדוט בצבא המהפכה בצרפת, היו חקוקות על שתי זרועותיו בכתובת-קנקעל המליים: "מות למלכים!"

פרידריך ואות-ההצטיינות

פרידריך הגדול, מלך פרוסיה, הע-ניק יום אחד אות-ההצטיינות לקצין צעיר. הקצין נהנה אומנם מן הכבוד, אך ברצותו לעשות רושם על מלכו, אמר: "הוד מל-כותך, סבורני כי יגיע לי אות הצטיינות רק אחרי שאוכיח את כוחי בשדה-הקרב." "אל תהיה שוטה", השיב פרידריך, "וענוד על חוץ את האות הזה. הרי אינני יכול לפתוח עכשיו במלחמה כחדשה במיוחד בשבילך."

קפדנותו של אדוארד השביעי

אדוארד השביעי, מלך בריטניה, הק-פיד מאד על כך שבני-משפחתו לא יפסיקוהו באמצע דיבורו. יום אחד, בשעת ארוחת-צהריים, כשהמלך היה שקוע בשתייה עם אחד מאורחיו, ביקשה נכדתו הקטנה לומר לו משהו. המלך השתיק אותה בת-נועתיו וזעפת והמשיך בשיחתו.

רק כעבור רגעים אחדים, כשהסתיימה ה-שיחה, פנה המלך לילדה שנעצה בו כל הוד מן מבטים רגזים, ושאל אותה: "ובכן, יקרת, מה רצית לומר לי?"

"מאוחר מדי, סבא", השיבה הנסיכונה, "רציתי לומר לך, כי בעלה החטה שבלעת היתה תולעת."

מכתבה של וויקטוריה

מלך בריטניה ג'ורג' החמישי גילה יום אחד, בשעה שהיה עדיין תלמיד אוניברסיטת אוקספורד, כי קיצבת-החודש שלו אולה זמן רב לפני תום המועד. הוא פנה איפא בבקשת עזרה לסבתו, המלכה וויקטוריה.

דעת המלכה לא היתה נוחה כלל מן ה-בקשה. היא השיבה לנכדה במכתב ארוך, גדוש הסתפחות, בו תיארה בצבעים שחור-

רים את הגורל הצפוי לנערים שאינם מסר-גלים לנהל את חייהם במסגרת קיצבתם הקבועה.

לאחר זמן קצר קיבלה המלכה וויקטוריה מכתב תשובה קצר מהמלך-לעתיד. "סבתי היקרה", כתב הנער, "בחדאי תשמחי לש-מוע כי לא אצטרך עוד להסריד אותך בי-

אידעו ברחובות העיר תאונות רבות. "המלך החליט איפוא להתגבר על מצב זה בדרך דיפלומטית. הוא חוקק חוק, האוסר על נשים צעירות מגיל 30 לנהוג בעצמן בכר-כרה.

התוצאה התאימה בדיוק לתקנתו של ה-מלך: שום נגרת פאריטאית ראויה לטסה

ההיסטוריה הקטנונית-צרור עובדות

מלך אנגליה ג'ורג' הראשון לא ידע אף מלה אחת אנגלית... אהובתו של מלך צרפת לואי ה-14. מאדאם דה-מנסאנו, הורתה לרופא שלה להקזו מדמה פעמיים בשבוע, כדי שלא תס-מיק למשמע סיפורי-הרכילות שנופצו בחצר-המלכות... רעמסס ה-שני, מלך מצרים, שגופתו החנוטה מוצגת לראווה עד היום כמו-זיאון קאהירי, היה האיש העשיר ביותר בכל הדורות. שווי רכושו הגיע ל-50 מיליוני ל"י בערך... תמיסטוקלס, המצביע היווני שהנחיל מפלה ניצחת לצי הפרטי בקרב סאלאמיס (שנת 480 לפני הספירה), הכיר כל אחד מ-20 אלף התושבים הגבריים של אתונה בשמו הפרטי... את המשכורת הגבוהה ביותר בעולם בכל הדורות קיבל קיסר אוסטריה יוסף הראשון. היא הגיעה לסכום של יותר מ-22 מיליון קרונים לשנה. שהם לפי השווי כיום בערך 9 מיליון ל"י... בנימין פראנקלין, שגרירה הראשון של ארצות-הברית בצרפת, היה גם ממציא מפותחת הפה, האדם הראשון בעולם שצייר קריקטורות פוליטיות בעיתונות ואחד מטובי השחיינים בדורו... קיסר רומא קאיוס קאל'גולד לא זו בלבד שהעניק לסוס החביב עליו, אינצינטאטוס, תואר של קונסול, אלא שגם בנה למענו שוקת של זהב, שמתוכה היה הסוס לוגם יין... שניים מנשיאי ארצות-הברית, שהיו גם בין חותמי הכרזת העצמאות האמריקאית, נפטרו לאחר מכן ב-4 ביולי, תאריך ההכרזה ויום העצמאות האמריקאי. השניים, תומאס ג'פרסון וג'והן אדאמס נפטרו ביום אחד, בשנת 1836, בדיוק חמישים שנה לאחר התחיה... האפיפיור אדריאן הרביעי מכר בשעתו, בשנת 1155, את אירלנד למלך אנגליה הנרי השני, במחיר פני אחד תמורת כל בית הנמצא במ-דינה. בית-הנבחרים האירי הכיר בחוקיתה של מכירה זו והטיל על הכמורה להעניש כל אדם שלא יראה את עצמו מכור כחוק... ישנו תעודות היסטוריות המלמדות כי מלחמת מאת השנים, בין אנגליה לצרפת, פרצה בשל זוג פיאות-לחי. לאחר שלואי השביעי מלך צרפת החליט לגלח את לחייו, הכריזה אשתו, אלינור, כי חדלה לאהוב אותו. בשעת הגירושו, נטלה אלינור את מחוות דרום-צרפת, שהביאה בשעתו למלך כנדוניה, והעניקה אותם מאוחר יותר למלך בריטניה הנרי השני, בעלה החדש. כתוצאה מכך הוכרזה המל-חמה... הצאר הרוסי פאבן הראשון גירש בשנת 1799 את כל משמר ראשו, שמנה 400 איש, לסיביר, רק מפני שבמעילו של אחד החיילים נמצא כפתור בלתי-פרוף. הגדוד יצא לדרך בו במקום, ללא צידה, ועיקבותיו לא נודעו... ג'ורג' קיסר כלל לא ניגן בכינור בשעת שריפת רומא. בניגוד לדיעה המקובלת, מציין ההיס-טוריון הרומאי טאציטוס, כי ג'ורג' שהה בשעת השריפה בוילה שלו באנטיום, מהלך 75 קילומטרים מרומא, ולא חזר לעיר לפני שהפכה לאפר... מלך סיאם ראמה החמישי, שנפטר בשנת 1910, היה בעל לשלושת אלפים נשים ואב ל-134 בנים ו-236 בנות... מלך ספרד, אלפונסו, הוכתר בהיותו בן חודש ימים בלבד... שליט אנגליה אוליבר קרומוול ניתלה לאחר שהיה מת... השולטאן התורכי מוראד החמישי שקיבל בירושה, יחד עם הכתר, 240 נשים, החליט להיפטר מהן בדרך פשוטה: כל אחת מן הנשים נקשרה בתוך שק והוטלה למימי ים-השיש.

שאינם מוצאים חן בעיני. הלוא הם הש-קפותין ושפמי". "אל דאנה, גברתי", השיב המדינאי המב-ריק, "הנני להבטיח לך כי לעולם לא תבואי במגע עם אף אחד מהם."

איגרתו של הנרי השמיני

הנרי השמיני, מלך בריטניה, שמעז לצאת למלחמה נגד צרפת, החליט ל-שגר קודם כל למלך פרנסוא הראשון איגרת אזהרה חריפה ביותר, אותה התכוון לשלוח בידי אחד מאנשי החצר.

"הוד מלכותי", אמר השליח המיועד לא-חזר שנודע לו תוכן האיגרת, "חוששני ש-מלך צרפת, לאחר שיקרא את האיגרת, יצווה לכרות את ראשי מעלי."

"ינסה נאו!" זעק הנרי השמיני, שהיה מפורסם בחוס-מוזג. "אני אכרות את רא-שיהם של כל הצרפתים החיים באנגליה!" "טוב מאד, הוד מלכותך", השיב השליח בחיוך מריד, "אני מפתח רק כי אף אחד מהראשים האלה לא יתאים בדיוק לצווארי."

שתקנותו של קולידג

שיא ארצות-הברית, קאלוין קר-לידג, התפרסם בשעתו כשתקן מופלג. ביום א' אחד, בשוכו מן התפילה בכנסייה, שאלה אותו אשתו:

"האם דרשתו של הכומר היתה טובה?" קולידג ניצעע בראשו לאות הן. "על מה הוא דיבר?" "על החטא", ענה קולידג. "גו, ומה אמר?" "הוא נגד."

החשמן רישלייה נאשתו

החשמן רישלייה, שליטה האמיתי של צרפת בימי המלך לואי השלושה-עשר, היה מפורסם בדורו כציניקן גמור. יום אחד, שכנסנו במפתיע לביתו, תפס את פילגשו בחזרה-המיטות, בחברתו של המסו-נה על אורוותיו.

"תארי לעצמך, גברתי", אמר החשמן קר-הרוח לפילגשו, באיזה מצב בלתי-ינעים היית עלולה להימצא כרגע אילו נכנס לחדר מישהו אחר במקומי."

פרוטקציה נוסח לינקולן

גברת אחת באה אל נשיא ארצות-הברית אברהם לינקולן בדרישה להע-ניק לבנה תואר של רביאלוף. "אני דורשת זאת", אמרה הגברת לנשיא, "לא חסד אלא היה האיש היחיד שלא נמלט משדה-הקרב בבאלדנסבורג. אבי השתתף בקרב ניו-אור-ליאנס ובעלי נפל בשדה-הקרב במונטמרי."

"גברתי", השיב הנשיא, "אני רואה כי משפתחת עשתה כבר הרבה מאד למען המולדת. עכשיו הגיע הזמן לתת הודמנות למישהו אחר."

קבלת-הפנים של הנרי החמישי

הנרי החמישי, מלך צרפת, עבר יום אחד בעיירה קטנה בפרובינציה. כל אנשי העיירה נאספו בכיכר השוק על מנת לקבל את פניו וזקן-הכפר קם לברך את המלך.

ברם, בו ברגע שפתח הנואם את פיו, התפרץ חמור שהיה קשור לעמוד בכיכר בעיירה צורת-אזון. פנה המלך לעבר הח-מור ואמר: "גברתי, דברו נא אחד אחד בבקשה!"

לא היתה מוכנה להודות כי עברה את גיל השלושים, והתנועה ברחובות חזרה לתי-קונה.

שפם השקפות וצירציל

במסיבת קוקטייל ניגשה פעם גברת מכובדת אל סיר וינסטון צירציל ה-צעיר, ראש ממשלת בריטניה לשעבר, ואמ-רה לו: "מר צירציל, יש בך שני דברים

עויני כסף. מכרתי את מכתבך האחרון למורה שלי להיסטוריה, במחיר עשר לירות שטרלינג."

לואי החמש-עשרה והגברות

בתקופתו של לואי ה-15, פשט מנהג חדש: הגברות נהגו בעצמן את מרכבותיהן. ומאחר שהנשים נהגו אז ב-כיכרות כפי שהן נוהגות היום במכוניות,